

No és el nostre, aquest món que s'explica

«Perquè sí, necessitem espais específics, compartim una lluita específica. Té a veure amb la precarietat, la inseguretat laboral, la bretxa salarial, el sostre de vidre, l'assetjament, el menyspreu.» | Sara Blázquez reflexiona sobre la necessitat de continuar treballant per reforçar una xarxa de periodistes amb perspectiva de gènere

Moltes dones es van mobilitzar a diversos punts de l'Estat espanyol per protestar contra la sentència de l'anomenat cas de 'La Manada', l'abril de 2018. | Pikara Magazine

M'han afegit a una llista de Twitter de periodistes DONES. En majúscules. Al moment he pensat: «Ja hi som, no tenim prou credibilitat ni criteri que hem d'estar en una llista específica». Però m'agrada qui l'ha creada, deixa-m'hi fer un cop d'ull. En els tuits hi veig detalls importants, subtileses, mirades de dones. Dones que s'impliquen i que prenen partit, dones referents, dones que col·laboren amb un munt de mitjans i entitats i que encara els queda temps per ser activistes de la transformació, dels feminismes, de viure i explicar les seves maternitats i de ballar reggaeton, *twerk* i el que faci falta. Així sí.

El periodisme i el món han canviat molt des de fa unes dècades, però potser no han canviat prou per a les dones. Ens anem organitzant per fer front a la precarietat i al sexisme amb què hem de conviure, sobretot arran de la vaga del darrer 8 de març. Perquè sí, necessitem espais específics, compartim una lluita específica. Té a veure amb la precarietat, la inseguretat laboral, la bretxa salarial, el sostre de vidre, l'assetjament, el menyspreu. Té a veure amb què els nostres espais estan masculinitzats i que el sistema patriarcal impedeix que puguem fer bé la nostra feina, «promovent una visió molt parcial del món», com citava Andrea Momoitio, una altra dona periodista que pren partit, en un article a *Pikara Magazine*.

La xarxa de periodistes amb perspectiva de gènere continua sent imprescindible. Aprenem les unes de les altres, ens donem suport, agafem força per reivindicar el nostre paper, ens ajudem a reflexionar, a mirar el món de la nostra manera, a fer bon periodisme. Perquè les mirades que he trobat a la llista de periodistes DONES van molt més enllà del que s'explica sense nosaltres. Perquè, com també deia Momoitio, «les anàlisis sobre consum de drogues obvien la socialització de gènere; perquè els processos de reproducció assistida no es poden entendre sense l'ideal de maternitat que ens ven el patriarcat; perquè la imposició de la custòdia compartida obvia que les cures continuen estant, majoritàriament, en mans de les dones; perquè encara es diu que ?t'ha buidat' quan et treuen l'úter».

No és pas el nostre aquest món que s'explica. Fem créixer la llista de Twitter i tots i cadascun dels els espais compartits i específics, clar que sí, per transformar-lo i fer-lo nostre.

Article publicat originalment a Media.cat.